

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2017/0473.08

דב בר יקר 5, נווה יעקב

מספר הוועדה : 6

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ח' באדר תשפ"ו (25.2.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:46

שעות סיום הוועדה : 17:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעבור לתיק הבא?

מני רחמוב:

אנחנו בתיק הבא.

אורית אליהו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. נווה יעקב,

אורית אליהו:

2017/473.8,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אורית אליהו:

יש לנו פה בקשה לשטחים לפי תב"ע, ממ"ד במעטפת קיימת, ומעלית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אורית אליהו:

על חשבון השטח של הבית, וניוד של השטח הזה לכיוון ההוא, יש לנו על זה חוות דעת משפטית, זה מאושר. זה בסדר, יש לנו פה התנגדויות, רגע, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

שתי התנגדויות,

אורית אליהו:

שני התנגדויות שנייה אני רגע צריכה להיזכר. שני ההתנגדויות, ההתנגדויות הם לא לבינוי שלנו, ההתנגדויות הם למרפסות שמבוקשות שלא בהתאם לתב"ע. שטענה אחת טוענת שזה לא לפי חיזוקים ומרפסת מחשיכה לה. ועוד טענה אחת שלא התקבלה פרסום, אבל אם היא הייתה פה, אז,

אליעזר ראובברגר:

איך היה פה, אם לא היה פרסום?

אורית אליהו:

איך היא פה, אם לא היה פרסום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה, גם אם היה פגם, הוא נרפא.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן.

צחי ברים:

לא, אני אומר שנה שעברה, צריך לך תגיד את זה נו.

חיים כהן:

לי הוא לא אמר? אם הוא היה אומר לי.

אליעזר ראובברגר:

כן, בבקשה, אפשר לשבת. אתם מתנגדים?

שמרית חשאיב:

כן,

אליעזר ראובברגר:

בבקשה לשבת. פה.

שמרית חשאיב:

רחוק אבל, לא?

אליעזר ראובברגר:

בבקשה שבו. מה היא אמרה?

שמרית חשאיב:

צביה חשאיב, צביה, יוסי חשאיב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, שבו.

שמרית חשאיב:

שמרית. סבבה, גם אם זה רחוק.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. צביה חשאיב נמצאת?

צביה חשאיב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תציגי את ההתנגדות.

שמרית חשאיב:

אוקי, אני רוצה רק לפני שאני מציגה, רגע. שנייה, שנייה. את זה בבקשה תכניסי לפרוטוקול, את כותבת את הפרוטוקול? אני אעביר לך,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, כן,

שמרית חשאיב:

יושב ראש אני אביא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שמרית חשאיב:

הנה כל הטענות שלנו מופיעים כאן,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו פה התנגדות מה שאת שלחת.

שמרית חשאיב:

אין בעיה אז אני רשמתי פה, ואני אקריא לך גם,

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך להקריא, תגידי לי את עיקרי ההתנגדות,

שמרית חשאיב:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

שמרית חשאיב:

אז אני אקריא,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עברנו על זה לפני שנכנסת, כן. בבקשה.

שמרית חשאיב:

בפתח הדברים, אני רק אגיד מה שנקרא במאמר מוסגר על ההתנהלות של אגף רישוי, יש לנו פה שתי תוכניות, יש לנו תוכנית של 06, ו- 08. אם אתם רוצים את כל המספר, אני אגיד, ה- 06 מאוד תמוהה בעיניי איך הוא, איך הוא קיבל את האישור, מבחינת החתימות, הוצגה לנו, הרמוניקה ותוכנית מה שנקרא X, בסוף שלחו אותם לעשות תיקונים תוך כדי, מה שנקרא תוך כדי תנועה,

מני רחימוב:

08,

שמרית חשאיב:

ופתאום נהיה חגיגה של מרפסות, ופתאום אישרו להם גם מרפסות.

אורית אליהו:

שנייה אנחנו דנים בתיק 8,

שמרית חשאיב:

אין בעיה, זה מה שנקרא במעבר במאמר מוסגר, מה שנקרא כדברי פתיחה. כדברי פתיחה הנוספים שיש לי, זה גם לגברת טלי האדריכלית שהיא אדריכלית במקצועה, והיא אמורה מה שנקרא, נקרא לזה לנהוג באתיקה מקצועית ויושרה, בשקיפות, בהגינות, היא עשתה להורים את ה- , את

התוכניות, מן הסתם כשהיא עושה לשכנים, קומה למעלה שיש נגיעה ישירה לקומה למטה, מן הראוי היה שתתקשר ותשאל - אתם מסכימים, מה אתם אומרים? זה מפריע לכם? זה פוגע לכם בזכות קניין, הגברת גם עבדה משפטי,

מני רחמוב:

יש לי שאלה, מי את, מה את?

שמרית חשאיב:

את הבת שלהם,

צביה חשאיב:

מלווה,

שמרית חשאיב:

ואני מלווה,

מני רחמוב:

את השם לפרוטוקול,

שמרית חשאיב:

זה אין בעיה, עכשיו הגברת אין בעיה, אם היא דואגת, מה שנקרא לכיס שלה, ולכסף שלה, וואלה אהלן וסהלן, אבל אתם בתור עירייה בתור גוף, שאמור להיות הרגולאטור, שאמור לפקח אין טיפה מה שנקרא, אני אקרא לזה סוג של שקיפות או הליך הוגן לבוא לקומה למטה של זכות קניין לשאול אותם, זה בסדר, שיעשו לכם מרפסת ויסגרו לכם את כל החלונות, ויעשו לכם את הבית כמו מנהרות של חמאס? כאילו זה, זה מה שמאמר מוסגר. עכשיו לעניין הפיקוח שגם קשור איפה שהוא לרישום, לא יכול להיות שהם יתחילו לבנות, ייקבעו מה שנקרא עובדה בשטח, יתקדמו תוך כדי תנועה, ויגידו מה אנחנו בונים על סמך היתר עתידי, על סמך ה – 08,

יואל שבת:

רגע, היא צריכה לכתוב את כל זה, אם את יכולה קצת יותר,

שמרית חשאיב:

אני יכולה בבקשה להביא לך גם אם אתה רוצה לראות, כמו שהבאתי ליושב ראש, כי אני עשיתי חמישה (לא ברור), הכול כתוב, בבקשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מצוין, תודה רבה.

שמרית חשאיב:

בבקשה, אז את זה אני רוצה שייכנס לבקשה לפרוטוקול גם. לעניין, לעניין הפיקוח, לעניין הפיקוח, לא יכול להיות שהם יתחילו לבנות, הם הגישו תוכנית מצד אחד, ופתאום התחילו לבנות. אני בתור אזרח, מתקשרת לפיקוח, והפיקוח אומר לי, יש תוכנית עתידית, אני כרגע לא עושה פיקוח, כי התוכנית הזאת אולי תאשר, והם בונים בצורה מאסיבית כי התוכנית אולי בעתיד תאושר. זה, זה מה שנקרא התנהלות לא, שיש לי פה גם הוכחות לגברת, היועצת המשפטית, רגע שאני רוצה להביא לה, סליחה ברשותך, ולעניין הפיקוח. אבל זה אני לוקחת בחזרה. שאני מתקשרת הם אומרים לי, לא אותה עבירת בנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מפקח הבנייה ביקר באתר, ולא אותה.

שמרית חשאיב:

נכון, ויש לי פה תמונות, זה לא יכול להיות שהם יתחילו את ה - , את הבנייה שלהם, אני יכולה להשאיר לך את זה, (לא ברור) את הבנייה שלהם, ושה ברור כשמש יש פה בנייה, והפיקוח אומר יש בנייה עתידית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אומר שיש בנייה?

אליעזר ראובברגר:

קדימה.

שמרית חשאיב:

לעניין המעלית, לעניין המעלית, לא יכול להיות שהוא יתחיל לבנות מעלית לפני שהוא קיבל אישור, לבקשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

"אנחנו מקווים בעזרת השם בימים הקרובים, ומעוניינים להתחיל בבנייה".

יואל שבת:

רגע, איפה עבירות בנייה אבל?

שמרית חשאיב:

עכשיו רגע, רגע, אני רוצה להמשיך, רגע, רגע, אני רוצה להמשיך בבקשה זה לעניין ההליך של הרישוי, זה הקבלות,

יואל שבת:

רגע, מה זה עבירות בנייה? שהם התחילו לבנות בלי היתר?

שמרית חשאיב:

כן, מרפסת מעל הבית, כשעוד אין את האישור,

יואל שבת:

זה המרפסת הזאת? או זאת?

שמרית חשאיב:

קומה מעלי,

יואל שבת:

זאת?

שמרית חשאיב:

אני קומה ראשונה זה זה,

אורית אליהו:

איך קוראים לבת שלך?

יואל שבת:

זה?

דוברת לא מזוהה:

שמרית.

יואל שבת:

בבקשה.

שמרית חשאיב:

זה וכל התמונות. ומפה, המרפסת,

יואל שבת:

מקרה את המרפסת,

שמרית חשאיב:

פה יש לי חלון אחד קטן שלא, (לא ברור). אז איך יכול להיות הדבר הזה. עדיין לא קיבלתי אישור להתחיל לבנות? על מה? ולמה? וכשאני פונה לפיקוח אין עבירת בנייה?

אליעזר ראובברגר:

אז שיחכה.

שמרית חשאיב:

רק שנייה, לעניין הקלה של החתימות, לא יכול להיות שההליך, בבקשה. ומגיע שליח הוא אומר שהוא מסר לי ביד את המכתב. מה שלא היה ולא נברא. כל הפרויקט הזה הגיע כל מיני שליחים, לכולם, לכולם. את כל התוכניות,

יואל שבת:

גברת, גברת.

ישראל קלרמן:

את צועקת עליה,

שמרית חשאיב:

כל התוכניות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את צביה? סליחה, את חשאיב צביה,

שמרית חשאיב:

לא, צביה זה אימא שלי שם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז סימן שאימא שלך קיבלה את זה,

שמרית חשאיב:

אימא שלי לא קיבלה את זה, כי אם אימא שלי הייתה מקבלת היא הייתה, היא הייתה חותמת, זה לא חתימה שלה, סליחה, זה לא חתימה שלה, זה פלילי לזייף חתימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה החתימה של השליח כתוב,

ישראל קלרמן:

של השליח, של השליח חותם כשהוא נותן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

השליח חתם,

שמרית חשאיב:

לא, אבל זה אמור להיות ב - , למיטב ידיעתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, כתוב את השם שלך אימא שלך,

שמרית חשאיב:

במכתב רשום, במכתב רשום,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מסירה ביד היא גם בסדר גמור,

שמרית חשאיב:

בכל אופן פה, מרפסות, אימא שלי 44, דבר שלא היה ולא נברא. עכשיו, (לא ברור), זה מה שהיה ומה שאני רוצה להגיד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שהיה (לא ברור).

צחי ברים:

תגידי את הדברים (לא ברור) בתוכנית,

שמרית חשאיב:

זה היה בפתח הדברים מה שנקרא, כהערות מקדמיות,

יואל שבת:

מה (לא ברור),

שמרית חשאיב:

להגיד שאם הטענה המרכזית שלי, שהמרפסת של מישוהו שמעלי שמפריע לי, לא תיהרס, אני ממשיכה לבית משפט, בבית משפט אני גם מדברת על ה – 06, ועל ההתנהלות של האגף רישוי בעירייה, וגם על ה – 08 שאנחנו מדברים עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

יופי, תודה גברתי.

שמרית חשאיב:

רגע לגופו של עניין,

אליעזר ראוכברגר:

תודה גברתי.

שמרית חשאיב:

התחלנו על ה – 08, רגע, רצית לדעת מה מפריע לי.

אליעזר ראוכברגר:

אני כבר קראתי את הכול, וזה בסדר, אתה הולכת לבית משפט, אז בשביל מה באת לפה? את הולכת לבית משפט, בשביל מה באת לפה?

שמרית חשאיב:

אני עוד לא סיימתי, אמרתי שאם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, בשביל מה באת לפה? לא הצלחתי להבין.

שמרית חשאיב:

תקשיב רגע,

צביה חשאיב:

הם בנו בלי זה, כבר בנו,

אליעזר ראובברגר:

לא, אבל היא הולכת לבית משפט, אז מה? אנחנו פה תחנה בדרך?

צביה חשאיב:

לא תחנה בדרך,

שמרית חשאיב:

טוב, שנייה,

אליעזר ראובברגר:

הבנתי.

שמרית חשאיב:

לגופו של עניין,

אליעזר ראובברגר:

לא, הבנתי, הבנתי.

שמרית חשאיב:

לגופו של עניין, מה מפריע לי בתוכנית 08.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יופי.

שמרית חשאיב:

יופי. עכשיו אני אגיד מה שנקרא לגופו של עניין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

שמרית חשאיב:

לא יכול להיות,

אליעזר ראובברגר:

כו, כו,

שמרית חשאיב:

שב – 08 בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אנחנו מדברים על 08,

שמרית חשאיב:

קווי בנייה,

ישראל קלרמן:

ומה 06 מה זה?

שמרית חשאיב:

ופתאום נהיה חגיגה של מרפסות,

ישראל קלרמן:

יצא היתר?

שמרית חשאיב:

אמרו לזה שמעלי תעשה רק מרפסת, עזבי שזה עדיין לא אושר. (לא ברור) באמת האדון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז את בעצם טוענת נגד חריגה מקווי הבניין,

שמרית חשאיב:

גם, לא רק, גם. עכשיו יש לו פוטנציאל לסגור לחדר, מה שאומר שהוא משביח את ה - , את הנכס שלו על חשבון הנכס שלי למטה, שהוא עשה מנהרות.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך חוות דעת שמאי בעניין?

שמרית חשאיב:

אני יכולה להביא.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא הבאת עכשיו? אז תביאי לבית משפט,

ישראל קלרמן:

לא, אל תגידי לו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעזבי.

צביה חשאיב:

אני אגיד, גם לא צריך, גם ההיגיון אומר ששמה הכול,

שמרית חשאיב:

הוא קבר לי את הבית.

ישראל קלרמן:

מעטפת, זה מעטפת,

שמרית חשאיב:

לא, הוא לא עשה מעטפת.

צביה חשאיב:

הוא (לא ברור),

שמרית חשאיב:

את התמונות, הוא קבר לי את הבית, לא יכול להיות,

צביה חשאיב:

לא,

שמרית חשאיב:

שהוא ישביח את הנכס שלו,

צביה חשאיב:

אין טיפת אור.

שמרית חשאיב:

שהוא יעשה נכס שלו, פוטנציאל לחדר, ולמרפסת, ומרפסת שמש, ואני, ואני מה שנקרא הוא יקבור
לי את הבית, מתחת לאדמה, בגלל שהוא רוצה מרפסת, ובעתיד הוא יסגור את זה בחדר.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא הבאת חוות דעת שמאית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לו מרפסות נוספות?

אליעזר ראוכברגר:

למה לא הבאת חוות דעת שמאית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

את יודעת את זה?

שמרית חשאיב:

לא יכול להיות,

ישראל קלרמן:

הוא שואל פה שאלה,

צביה חשאיב:

לא יהיה שם שמש.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא הבאת חוות דעת שמאית? מה זה את יכולה להביא?

שמרית חשאיב:

אני אביא,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא הבאת עכשיו לדיון?

שמרית חשאיב:

עכשיו עוד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

את טוענת טענה, ואת לא מגבה אותה מקצועית, אז עכשיו את אומרת אני אביא?

צביה חשאיב:

אני אביא לך תוך 24 שעות, יש לי שמאי שהעריך את זה ואמר לי שיש שמה,

שמרית חשאיב:

(לא ברור),

צביה חשאיב:

של הדירה שלי, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, דוד מישאל, נמצא פה? גברת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

סיימת. אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, די.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה רק שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית סיימנו. היא טענה שמענו תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, את הטענה הזאת לא הבנתי, האחרונה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

את אומרת שהם מתקנים, בגלל שהם תיקנו את התוכנית, זה מפריע לך?

שמרית חשאיב:

לא, אמרתי שגם 06 הם עשו את זה, ו גם ב – 08 הם מגישים תוכנית תוך כדי תנועה אם יש שינויים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כולם עושים את זה,

שמרית חשאיב:

אין בעיה, אבל זה לא יכול להיות שתבוא תראי לי, אם, אם אני צריכה לחתום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל זה לא משחק מי מנצח, זה משחק של דווקא להתאים להתנגדויות.

צביה חשאיב:

לא עניין של (לא ברור).

שמרית חשאיב:

אין בעיה, אבל ב – 06 לצורך הדוגמא שלכאורה אושר שגם זה מצריך בדיקה, ב-06 הם עשו את זה, והם טוענים שאימא שלי חתמה להם, אבל, ב – 06 אימא שלי ראתה את התוכנית, לא היה מרפסות.

יואל שבת:

אני חושב שמיצינו את ה - ,

שמרית חשאיב:

(לא ברור) מרפסות, אותו דבר, הם עושים ב – 08. הם טוענים עכשיו עם הגברת אדריכלית,

צביה חשאיב:

בלי ליידע את הדייר,

שמרית חשאיב:

מוסיפים חצי מטר, וזה לא נכון, הוא מוסיף 3 מטר, אני מבחינת בשורה התחתונה על המעלית, אני מוכנה לוותר עליה, (לא ברור), וגם ככה הוא לא משלם לי על יסודות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי,

שמרית חשאיב:

זה עוד אני יכולה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מעלית את מסכימה שיהיה?

שמרית חשאיב:

אני מוכנה לספוג, במידה והוא לא ישלם לי על היסודות.

דוברת לא מזוהה:

יסודות.

שמרית חשאיב:

כי הוא היסודות בניין הוא לא רצה לשלם, ואנחנו עשינו חפירה ופיתוח וכל ה - , וכל ה - ,

חיים כהן:

איזה קומה את גרה?

שמרית חשאיב:

אני בקומה ראשונה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) שלך מפריע בעצם זה המרפסת שהיא (לא ברור),

שמרית חשאיב:

המרפסת שמעלי, זה לא יעבור, כאילו זה מבחינתי, זה אמרתי, זה אני לא (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לך יש גינה?

שמרית חשאיב:

יש לי חצר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חצר,

שמרית חשאיב:

קיבלתי את מה שעכשיו קיבלתי באישור,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, דוד מישאל, נמצא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

את גם (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תציג את ההתנגדות שלך, כן. כן,

שמרית חשאיב:

אני לקחתי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

שמרית חשאיב:

בבקשה.

דוד מישאל:

אני קצת צרוד, אז זה, בעיקרון אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

דוד מישאל:

לא אוהב להתנגד, אף פעם לא התנגדתי, אבל פה יש,

שמרית חשאיב:

אמרתי לה, להגיש,

אורית אליהו:

רגע, אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

גברת, בבקשה.

דוד מישאל:

בא אלי שאני אאשר לו את הבנייה הזאתי אישרתי לו את זה, חתמתי לו בשמחה הכול טוב. אחרי שהוא התחיל לבנות את הבניין, שהוא בנה ממש את כל הקומה מלא קומות, הוא הוציא שמה מרפסות לא היה (לא ברור), אז שאלתי אותו - מה זה? הוא אמר לי אתם צריכים להוציא על זה אישורים. כאילו זה ממש ממול הסלון שלי, אני פתחתי את החלון, יש לי מרפסת ממש ממול הסלון.

חיים כהן:

תגיד לי, מה המרחק כמה המרפסת לסלון?

דוד מישאל:

איפה?

עמנואל זלטס:

באיזה קומה אתם? אורית, את יכולה לפתוח את התוכנית שנייה?

אורית אליהו:

איפה אתה גר?

טלי לוי:

לא, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

כמה? כמה?

טלי לוי:

יותר מ – 10 מטרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יותר מ – 10 מטרים ממרפסת?

מני רחימוב:

איזה? על איזה מרפסת אתה מדבר שמפריע לך?

דוד מישאל:

פה, פה יש מרפסת,

מני רחימוב:

אבל היא פנימית.

אורית אליהו:

זאת, זאת,

טלי לוי:

גם ככה יש קיר פה בהמשך,

אורית אליהו:

זאת, זאת,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, גברתי עוד רגע את תעני,

דוד מישאל:

פה הסלון שלי,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לך עוד רגע זכות תגובה, שנייה,

ישראל קלרמן:

איפה הסלון?

דוד מישאל:

פה,

ישראל קלרמן:

למעלה. ומה זה מה שיוצא שמה?

דוד מישאל:

זה (לא ברור),

טלי לוי:

המרפסת זה הורוד, אז כן, הסגול,

דוד מישאל:

בקיצור,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק יוצא? אורית.

טלי לוי:

יותר מ – 10 מטר,

דוד מישאל:

כשהם בונים אני לא יכול לפתוח את הוילון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני שואל אותה לא אותך,

טלי לוי:

אצלי (לא ברור),

צחי ברים:

הגברת,

מני רחימוב:

(לא ברור) זה נכון, פשוט ה - ,

אורית אליהו:

לא, זה ברח לי.

טלי לוי:

אני התחלתי אפילו מהבינוי של החדש.

מני רחימוב:

בדיוק.

טלי לוי:

עשיתי 10 מטר, מהבינוי החדש, יש יותר, יש 13 ומשהו. נתתי כאילו, גם כשהוא יבנה,

מני רחימוב:

בוא נגיד 13 מטר,

אורית אליהו:

13 מטר,

טלי לוי:

כן, אפילו,

חיים כהן:

13 מטר, לייזר,

טלי לוי:

המחמיר 10 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

13 מטר?

טלי לוי:

כן,

דוד מישאל:

(לא ברור) שמה,

ישראל קלרמן:

זה על אחד?

טלי לוי:

אני יכולה לעשות שם מבנה זכוכית,

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד?

דוד מישאל:

לבנות, אנחנו לא נוכל לפתוח את הוילון, כל הזמן הם, ממש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל 13,

ישראל קלרמן:

הם עומדים,

דוד מישאל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל 13 מטר זה מרחק.

דוד מישאל:

בסדר,

אורית אליהו:

לא, היא גם אומרת שהיא מוכנה,

טלי לוי:

נעשה מבנה זכוכית, נעשה לך מעקה.

צחי ברים:

לא, אבל יש שמה אבל עוד משהו יש קיר חוצץ.

דוד מישאל:

גם של (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מהבית,

אליעזר ראוכברגר:

משפחתון,

עמנואל זלטס:

גן עירוני, גם זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, משפחתון כזה, זה 13 מטר, זה המון, זה בערך כמו, כל השולחן הזה אם לא יותר.

דוד מישאל:

כשעומד לך מישחו ממול הוא רואה הכול,

ישראל קלרמן:

אף אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא גר בכפר, אתה לא גר בקיבוץ במושב, אתה גר בעיר, מה?

עמנואל זלטס:

אתה רוצה שהמעקה בגובה (לא ברור) הזה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, לא, עוד שנייה נראה את זה, זה עוד מעט נראה את זה, לגבי הנושא של הקירות. טוב, גברתי בבקשה כן,

טלי לוי:

אני אתחיל,

אליעזר ראוכברגר:

עמנואל, שנייה, כן, רק את שמך לפרוטוקול בבקשה.

טלי לוי:

לוי טלי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

טלי לוי:

אני עורכת התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

טלי לוי:

בזמנו הגשתי לאנשים האלה באמת תוכנית מאוד יפה לשכנים, וכולם חתמו להם על חצר, ואפשרו להם בנייה של מחסן מתחת לבית, אם כבר מדברים על בנייה, אז גם אצלהם אטמו את כל החלל שהם בנו מתחת לבית, אטמו כרגע זה חלל כשביכול ביניהם, אולי הם הגישו בעזרת השם תב"ע, והשכנים רצו להגיע איתם להסדרים,

שמרית חשאיב:

זה לא רלוונטי לדיון,

טלי לוי:

לא, עכשיו לא הפרעתי לך מילה, אני מתנצלת. עכשיו מה שאני באה לדבר, הם כאילו לדבר עלי על מה שעשיתי, הכול היה בשקיפות,

שמרית חשאיב:

לא, לבוא ולהגיד, תסתדרו,

טלי לוי:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה גברת, את רוצה להישאר בדיון או שאני אוציא אותך?

טלי לוי:

בשקיפות, הייתי עם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה יהיה לך זכות תגובה, כל מה ש - , קחי עט, תרשמי כל מה שאת רוצה,

שמרית חשאיב:

אני אשמח,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

שמרית חשאיב:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה קחי עט תרשמי כל הנקודות מה שאת רוצה, ואחר כך יהיה לך ב - , כל הזמן שבעולם לדבר,

טלי לוי:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

טלי לוי:

כמו שכבר מכירים אותי,

שמרית חשאיב:

תודה.

טלי לוי:

אני אף פעם לא מגיעה למצבים כאלה, של, אני פניתי להבא, אמרתי לה שהשכנים רוצים להסתדר, וכל אחד יחתום לשני, כדי שהוא יוכל לקבל, אני מדברת על קומה ראשונה שמאוד מפריעה להם המרפסת שהיא מקרה, אם נחזור ל - , לקומת קרקע איפה שהם רוצים יושבים, נתנו להם חצר יפה גדולה, והדייר שלי, הוא קנה את המרפסת, הקטנה, הוספנו לו עוד תוספת קטנה ל - 2 מטר, אז הם מקרים לו את התוספת שלו, גם בזמנו השכנים שהגשתי קיבלתי פה ייעוץ מ - , הקלה בשבילו, כי הוא רצה לתכנן את הדירה שלו, כדירה מאוד מאוד קטנה משפחת חשאיב, שיהיה להם, איך אומרים? לפי התב"ע קצת יותר עשיתי להם הקלה ל - , להזיז את הקווי בניין, וכל התוכנית הזאת הייתה פר כדי שהם יוכלו ליהנות מהדירה שלהם. כשאני מגישה לשכנים, שהם כבר מהמקור דירת שלושה חדרים, ולא דירה קטנה, אז הוא צריך להסתפק במרפסת של מטר כזה, של משפחה עם

ילדים, והכול שם, רוצים את ה - , איך אומרים? את האוויר לנשימה, וכמה, שאתם יודעים כמה מרפסות סוכה דואגים לנו, אנחנו, אז אנחנו מדברים על תוכנית, על, נו, נקודה 8 ששמה עשיתי את התוכנית עם השינוי, עם ה - , עם המעלית ולקחתי שטחים מתוך המטבח שלהם, הם אפילו לא הלכו לשטחים ציבוריים של הבניין, לעשות מעלית, הם לקחו שטחים מתוך הדירה, כדי להרחיב להם קצת את החלק הזה עם עגלות כל הזמן, מעלית שגנבה להם מתוך המטבח, בשביל עוד קצת מטר למרפסות, וקיבלתי אז מהייעוץ המשפטי שאני יכולה לעשות את ה - , הסבה הזאת ולהשתמש בהערת אזהרה שזה יהיה רשום רק המרפסות, ולא לדברים אחרים. אז אני פה, איך אומרים? זה כמו כבשת הרש שאני יכולה להגיד, כי יש פה משהו שבן אדם קיבל דירת שתי חדרים, והוא הרחיב, אם את מדברת על שמאות, הרחיב את כל (לא ברור) של העולם, את כל ההרחבה, ואת המחסן מתחת לבית, ואת כל החלל למטה, למטה, האנשים האלה שיש להם דירת שלושה חדרים, הם לקחו פה עוד איזה מטר, ופה איזה מטר שם.

מני רחימוב:

המעלית נותנת מענה לכל הכניסה, נכון?

טלי לוי:

כן, עכשיו לגבי, ברור.

צביה חשאיב:

קומה למעלה,

טלי לוי:

המעלית היא עולה, היא ציבורית, אבל היא לקחה הפוך.

מני רחימוב:

בסדר,

טלי לוי:

לקחה מתוך השטח שלהם.

אליעזר ראובברגר:

הוא שאל אם זה נותן מענה לכולם.

טלי לוי:

כן, זה נותן מענה לכולם יכולים להיכנס למעלית.

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת יש נגישות מלאה. האנשים האלה יש להם כניסה ישירה מהחצר, הם לא צריכים את המעלית, לא מפריע להם, זה שהם כתבו מפריע לי הרעש, והכול, זה משהו שהוא לא, אני כן רוצה להגיע לדירה שלך לדירה למטה.

צחי ברים:

רגע, איך נכנסים למעלית הזאת?

טלי לוי:

מתוך הכניסה של,

שמרית חשאיב:

מהדלת, שליד הדלת שלנו.

טלי לוי:

כן, זה הדירה שלהם.

שמרית חשאיב:

ליד הדלת הכניסה שלנו, זה הדלת שלנו.

טלי לוי:

השכנים חתמו להם על חצר, כל העסק הזה יש להם פה גינה שמוצמדת,

שמרית חשאיב:

זה לא רלוונטי,

טלי לוי:

הם משתמשים,

שמרית חשאיב:

זה לא רלוונטי, הזכויות בגג, (לא ברור) זכויות למטה, את הגג,

טלי לוי:

שכל העמודה הזאתי, אם תיכנסו לתיק שלהם, נקודה 1 לדעתי, כל העמודה.

שמרית חשאיב:

בגג, את מדברת על (לא ברור)?

צביה חשאיב:

המרפסת מדברים,

יוסי חשאיב:

אני מדבר איתך על מרפסת זיז,

שמרית חשאיב:

שעשה,

יוסי חשאיב:

לא היה מרפסת זיז, אל (לא ברור) זה קיבל זה, קיבל זה, אני מדבר (לא ברור) את הגג, את הסלון,

שמרית חשאיב:

את העליון,

יוסי חשאיב:

תבואי תתקשרי אלי,

שמרית חשאיב:

זה את משקרת,

יוסי חשאיב:

תשאלי אותי אם אני מוכן או לא, את לא יכולה להגיד לדבר וקיבל, וקיבל, וקיבל.

שמרית חשאיב:

(לא ברור) לא עשית?

יוסי חשאיב:

שקרנית תבואי תגידי לי,

שמרית חשאיב:

כל החלונות של כל הגינה,

יוסי חשאיב:

אני מדבר איתך רק מרפסת שזה לא (לא ברור), תתביישי לך.

צחי ברים:

רגע, למה ככה?

יוסי חשאיב:

היא לא מתביישת,

שמרית חשאיב:

היא משקרת, היא שמה (לא ברור),

יוסי חשאיב:

היא משקרת לכם בפנים,

צחי ברים:

אבל,

יוסי חשאיב:

את משקרת להם בפנים,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע,

יוסי חשאיב:

תני להם (לא ברור) את מה הם קיבלו,

שמרית חשאיב:

אבל המרפסת זה יעשה חושך.

ישראל קלרמן:

אבל אחרי זה,

יוסי חשאיב:

תוכניות שהם,

ישראל קלרמן:

תני לו לסיים.

שמרית חשאיב:

למה לשקר? אבל למה לשקר? למה לשקר?

יוסי חשאיב:

תאמיני לי עד הסוף אני אלך איתך,

שמרית חשאיב:

שמענו,

יוסי חשאיב:

את מכירה אותי, ואני אלך איתך עד הסוף, עד שאת המרפסת לא (לא ברור).

שמרית חשאיב:

לא היה בתוכנית,

יוסי חשאיב:

חוצפה,

שמרית חשאיב:

מרפסות,

יוסי חשאיב:

בלי להודיע, בלי להחתים, בלי להתקשר, בלי לשאול.

צביה חשאיב:

אין עיני צרה,

יוסי חשאיב:

איך את עושה מרפסת?

צביה חשאיב:

היא אומרת לי אני לא אתנגד,

יוסי חשאיב:

אם זה לא (לא ברור), אני לא אתנגד.

צביה חשאיב:

שייבנו לבריאות לכולם, לא בונים על חשבוני.

שמרית חשאיב:

אם כבר את האדון, אבל גם האדון לבנות, (לא ברור), מול החלון.

יוסי חשאיב:

מרפסת (לא ברור).

שמרית חשאיב:

של פרטיות,

אליעזר ראוכברגר:

טענה שהתחילו (לא ברור),

שמרית חשאיב:

מה אנחנו במחנה פליטים?

יוסי חשאיב:

בונים בלי היתר,

אליעזר ראוכברגר:

התחילו לבנות כבר בלי היתר?

שמרית חשאיב:

פה זה היה (לא ברור).

יוסי חשאיב:

מה יש לך? מה יש לך להגיד פה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

ישראל קלרמן:

תעני לו ללייזר,

שמרית חשאיב:

זה ההתנהלות שלך, את כל הזמן עושה את זה.

יוסי חשאיב:

זה ההתנהלות.

שמרית חשאיב:

סגרו אותי, סגרו אותי, רוצה כסף לכיס,

טלי לוי:

הבן אדם בנה שימוש למעטפת, לקוח שלי שעשיתי לו,

ישראל קלרמן:

מעטפת פעם שעברה,

טלי לוי:

כן, מעטפת, ואז הוא אמר לו הקבלן, אני לא ידעתי, אני אפילו, (לא ברור) את הבנייה מעל.

שמרית חשאיב:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

המעטפת בהיתר?

שמרית חשאיב:

הפיקוח (לא ברור),

צביה חשאיב:

אני ראיתי,

טלי לוי:

אתם לא תצטקו,

צחי ברים:

רגע, הפיקוח הגיע לעצור?

שמרית חשאיב:

הפיקוח הגיע לעצור,

יוסי חשאיב:

הגיע לעצור, והם המשיכו לבנות.

שמרית חשאיב:

אני התקשרתי בשביל זה,

יוסי חשאיב:

המשיכו לבנות,

שמרית חשאיב:

המשיכו לבנות.

יוסי חשאיב:

הוא בא עצר, והמשיכו לבנות, בלי לעשות חשבון לעירייה.

שמרית חשאיב:

זה לא הגיוני,

יוסי חשאיב:

היא משקרת לכם,

שמרית חשאיב:

הפיקוח,

ישראל קלרמן:

רגע, אתה מדבר, (לא ברור) פה אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה, גברת,

ישראל קלרמן:

לא אמיתי. מה את צועקת? בשקט, אבל היא מדברת עכשיו, מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא בונה על הכשרת עבירה?

שמרית חשאיב:

היא משקרת,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

תגידו אחרי זה, תפסיקו לצעוק.

טלי לוי:

איפה שאני הגשתי היה,

עמנואל זלטס:

כעת, כעת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כעת,

עמנואל זלטס:

כעת זה הכשרת עבירה?

אליעזר ראוכברגר:

כעת זה הכשרת עבירה,

טלי לוי:

הם לא (לא ברור), רק את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אבל יש שמה אלמנט של עבירה.

טלי לוי:

אמרתי להם שהם יכולים, שיהרסו, הם יודעים את זה.

עמנואל זלטס:

והכול מוכשר אבל?

ישראל קלרמן:

לא ראיתי כזה דבר בחיים.

טלי לוי:

כן, כל מה ש - ,

אורית אליהו:

כן, עמנואל, כן.

טלי לוי:

שהגשנו, גם היה (לא ברור) כן, בהמלצה הקודמת לטענת,

שמרית חשאיב:

(לא ברור) שזה גם,

טלי לוי:

(לא ברור), המלצה,

אליעזר ראוכברגר:

ומה לגבי הנושא שזה, כמה חתימות יש לכם?

שמרית חשאיב:

אגף רישוי לא (לא ברור), יש לכם חוק, יש לכם תקנות,

אליעזר ראוכברגר:

כמה חתימות יש לכם?

שמרית חשאיב:

לא יכולים לעשות מה שאתם רוצים.

טלי לוי:

כמה חתימות יש לך? יותר משתי שליש.

שלום פקטר:

הם ביקשו בהתחלה שתי שליש מכולם, אחרי זה עו"ד ביקש בגלל המעלית, הוא רצה שתי שליש, מהבניין,

טלי לוי:

מעמודה.

אליעזר ראוכברגר:

ויש לך?

טלי לוי:

כן, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

אורית, יש להם את כל החתימות הנדרשות?

אורית אליהו:

כן, יש להם,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אורית אליהו:

כן יש להם את כל החתימות.

ישראל קלרמן:

את גרה שמה? תגידי,

טלי לוי:

לא, הם משכירים דירה.

צביה חשאיב:

אני אלך לגור.

דובר לא מזוהה:

היא לא גרה שם.

שמרית חשאיב:

אני רוצה לעבור לשמה.

ישראל קלרמן:

אתם, אתם גרים?

יוסי חשאיב:

לא גרים,

ישראל קלרמן:

אף אחד?

שמרית חשאיב:

זה לא רלוונטי, נכס הוא נכס, זה נכס שלי.

יוסי חשאיב:

הוא שאל אם את גרה, אם את גרה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה היא אומרת, הבנתי את הצעקות שלכם,

שמרית חשאיב:

בסדר לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

ישראל קלרמן:

אמרתי צעקות.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד משהו לומר?

ישראל קלרמן:

רק,

אליעזר ראוכברגר:

רגע חברים,

שמרית חשאיב:

כמשקרים לך בפנים, זה מרגיז אותך.

ישראל קלרמן:

היא לא שיקרה אותך.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך, גברת טלי, יש לך עוד משהו לומר?

ישראל קלרמן:

לא יפה, זה לא מכובד.

שמרית חשאיב:

(לא ברור) מה לעשות?

יוסי חשאיב:

שמרית.

ישראל קלרמן:

תטפלי בזה.

טלי לוי:

אני אומר עוד פעם שהגשתי את המרפסת פה, שהיא מקרה,

ישראל קלרמן:

איפה אתם גרים?

שמרית חשאיב:

זה לא רלוונטי,

טלי לוי:

שלהם,

שמרית חשאיב:

נכס זה נכס.

ישראל קלרמן:

סתם את כותבת לנו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שמרית חשאיב:

זה לא (לא ברור),

צחי ברים:

אני רק רוצה להבין, היושב ראש,

טלי לוי:

יכולה להביא, זה הבן שלו הוא שמאי.

עמנואל זלטס:

תראי את החצר שלהם בהיתר,

צחי ברים:

לא, עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

שמאי צריך להביא,

צחי ברים:

מה שהיא טוענת שעיקרי ה - ,

עמנואל זלטס:

טלי, תראי שנה את ההיתר הקודם של החצר, אפשר לראות פה?

אורית אליהו:

הנה זה ההיתר הקודם.

צחי ברים:

מה שהיא טוענת,

טלי לוי:

זה נקודה 1,

צחי ברים:

שהפתח בתב"ע,

אורית אליהו:

רגע הממ"ד זה ההיתר הקודם.

צביה חשאיב:

סליחה, אנחנו מדברים על המרפסת (לא ברור) עכשיו שעושה לי חושך.

טלי לוי:

מחסן, וכל השכנים מעל המחסנים ועל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם חצר?

שמרית חשאיב:

זה לא נכון, זה לא נכון, אבל זה לא נכון אבל,

נלי צדוק:

די, תרגיע אותם.

שמרית חשאיב:

המחסנים לא קיבלנו זה לא מגיע להם.

אליעזר ראוכברגר:

תני להם לצעוק, מה אכפת לך? הם ילכו לבית משפט, ושם הם,

שמרית חשאיב:

אבל לא קיבל,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, (לא ברור).

יוסי חשאיב:

הופיע על המרפסת זיז,

צביה חשאיב:

מדברים על המרפסת, על מה אתה מדבר?

יוסי חשאיב:

לא לשים,

צביה חשאיב:

זה לא קשור.

אליעזר ראוכברגר:

גברת, גם בבית משפט תצעקי ככה כשתלכי?

שמרית חשאיב:

בבית משפט יהיה לי עו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

שתי דקות, את תהיה בתא מעצר, כן.

ישראל קלרמן:

אז חבל שלא הבאת לפה גם.

עמנואל זלטס:

הנה לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

שמה זה,

שמרית חשאיב:

מחסנים שכביכול היא טוענת כרגע, (לא ברור). למה הם לא קיבלו? הם (לא ברור) לי. (לא ברור) עיריית ירושלים שייקחו לי?

אליעזר ראוכברגר:

אין את החצר בכלל,

עמנואל זלטס:

היא לא, (לא ברור) בחצר בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, גברתי, את רוצה, את רוצה להתייחס למה שהיא אמרה?

צביה חשאיב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה. ישראל רק (לא ברור). אימא בבקשה לא משנה,

שמרית חשאיב:

גם אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

שהם יחליט מי, אנחנו לא, בבקשה גברתי.

צביה חשאיב:

אנחנו באנו לפה, לדבר רק על המרפסת שנבנה מעל ה - , דירה שלי, כשהדירה שלי נגמרה. יש שם סך הכול שלושה חלונות, בכל הבית, וכל שלושת החלונות נסגרו, בגלל החריגות של הבנייה, שבנו, ובלי היתר, זה פה, על זה אנחנו נמצאים פה, ואני מבקשת שיורידו את מה שחרגו. זה הכול. מה שבנו בחריגה,

צחי ברים:

הם מבקשים לאשר את זה,

צביה חשאיב:

מה זה?

יוסי חשאיב:

אנחנו לא רוצים שיאשרו,

צביה חשאיב:

אנחנו לא רוצים שיאשרו את זה,

צחי ברים:

המרפסת הזו שהם מבקשים בקשה.

צביה חשאיב:

אין, אני מבקשת,

אורית אליהו:

זה החלון היחיד שלהם,

צביה חשאיב:

איפה שיש, איפה שהם חושבים, הם טוענים שאני חתמתי, (לא ברור) שאני לא חתמתי,

יואל שבת:

איד משנים,

צביה חשאיב:

לטפל במרפסת הזאת, שעושה לי חושך.

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת על התוספת מה שהם בסגול, בצבע סגול.

יוסי חשאיב:

כן,

צביה חשאיב:

בן אדם בצבע סגול.

שמרית חשאיב:

אני אדייק, שאר המרפסות לא מעניינות אותי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, אבל רגע סליחה, אל תפריעי לאימא שלך, לפחות תכבדי את אימא שלך,

צביה חשאיב:

המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא את הוועדה.

צביה חשאיב:

מעל הדירה שלי זה מה שמפריע,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, רק בשביל לחדד את הבקשה שלך,

צביה חשאיב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת על התוספת שהייתה בצבע סגול, תראה לה את זה עוד פעם, מני, תראה להם את זה, הנה, זהו. על זה?

צביה חשאיב:

פה המרפסת הזאת,

יוסי חשאיב:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש בצבע סגול.

צביה חשאיב:

לא,

צחי ברים:

רק פה,

צביה חשאיב:

מה שנבנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

מני רחמוב:

רגע, רגע, אני לא מבין על מה הם מדברים, איזה מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אני רוצה להגיד, בבקשה מני, מני,

צביה חשאיב:

הם קיבלו אישור על זה,

צחי ברים:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

צביה חשאיב:

בסדר?

מני רחמוב:

ואת מתנגדת להגדלה?

צביה חשאיב:

שאני, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא שאל אותך שאלה, תעני לו,

צביה חשאיב:

אני מתנגדת על כל המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עכשיו את מדברת על התוספת,

צביה חשאיב:

אני מדברת על זה, כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, זה מה ששאלתי,

צביה חשאיב:

על זה אני גם מתנגדת.

מני רחימוב:

אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

צביה חשאיב:

זה כי הם קיבלו אישור,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עכשיו,

צביה חשאיב:

זה מה (לא ברור) של זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל עכשיו,

שמרית חשאיב:

הוא לא יכול, זה אני אומרת,

צביה חשאיב:

זה חושך, ואין לי אור, וכל האחורה, מאז שהם בנו זה עוד לא עבר שנה כבר, כל הקירות קיבלו עובש, כי לא נכנסנו לשם, טיפה שמש. לא מפה, ולא מכניסה.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

צביה חשאיב:

שגם מעל הכניסה יש שם חלון,

אליעזר ראוכברגר:

באיזה צד זה?

מני רחימוב:

בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

מני, איזה צד זה?

ישראל קלרמן:

זה בהיתר, אז היא עכשיו מתנגדת למה שיש בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

מני, איזה צד זה?

אורית אליהו:

מערב,

מני רחימוב:

מערב,

שמרית חשאיב:

זה (לא ברור), זה מה אני אומרת,

אורית אליהו:

מערב יש שם,

צביה חשאיב:

הכניסה, הכניסה יש לי עוד חלון.

מני רחמוב:

היא טוענת כאילו שלא,

צביה חשאיב:

איך קוראים לך?

שמרית חשאיב:

לא, אבל עדיין אין שם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

כן,

שמרית חשאיב:

טיפת שמש לא נכנסת לשם.

מני רחמוב:

זה, בוא נגיד,

צביה חשאיב:

שתי חלונות, ושתי (לא ברור).

עמנואל זלטס:

מה?

מני רחמוב:

המרפסת הזאת יצא להם היתר נגיד,

שמרית חשאיב:

תסלח לי, איך קוראים לך?

מני רחימוב:

הם מתנגדים עכשיו רק על זה, זה את לא יכולה. בסדר, לייזר, הבנתי. הם מתנגדים רק להרחבה של המרפסת הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

רק הסגול נו.

מני רחימוב:

רק הסגול.

אליעזר ראוכברגר:

כבר הבנתי את זה לפני רבע שעה.

אורית אליהו:

הם יכולים לעשות פה, הם יכולים לעשות פה.

מני רחימוב:

בעצם זה שתי החדרים,

אורית אליהו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי תודה רבה.

צביה חשאיב:

ואני אוכל לקבל העתק מהפרוטוקול?

דליה אלפסי:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור), זה יהיה באתר העירייה, הכול, כולל ההקלטה, כולל הצעקות שלכם.

צביה חשאיב:

מעולה.

ישראל קלרמן:

לא מעולה, את לא תאהבי את זה,

צחי ברים:

אתה מבין? כאילו היא,

שמרית חשאיב:

על הטעם (לא ברור) אנחנו לא נתווכח.

עמנואל זלטס:

אורית, אורית,

ישראל קלרמן:

בוודאי,

עמנואל זלטס:

תעלי שנייה לקומה שלהם.

ישראל קלרמן:

אני מסכים איתך, אני אומר היא לא תאהב (לא ברור).

יוסי חשאיב:

והיא מנסה להגן עלינו,

שמרית חשאיב:

אתה תגיד לי, אתה תגיד בוא נעשה ככה, נראה לך הגיוני שאתה תראה לי תוכנית 06,

יוסי חשאיב:

גם בפעם ביקשת ממני (לא ברור),

שמרית חשאיב:

תגידי לי - בואי תחתי, אני אגיד לך בסדר, אני לוקחת אני חותמת לך, תוך כדי תנועה, תלך תשנה את התוכנית, אתה עושה חגיגה של מרפסות, תגיד - הנה יש לי אישור.

ישראל קלרמן:

שמעתי את זה,

שמרית חשאיב:

זה אחד, שתיים, נראה לך שאחר כך תלך לאדריכל אחר,

אורית אליהו:

מה הבעיה לעשות,

שמרית חשאיב:

בחור רוסי, לא זוכרת איך קוראים לו,

צחי ברים:

לא, אבל זה לא (לא ברור). את צודקת, אבל לא מדויק.

שמרית חשאיב:

רגע, אין בעיה,

צחי ברים:

ה – 06,

ישראל קלרמן:

אל תעכב אותה זהו.

צביה חשאיב:

אבל אני חתמתי לה,

שמרית חשאיב:

אבל רגע נראה לך (לא ברור), מחסנים, ושטח שאני קיבלתי, הם הלכו לאדריכל, אדריכל גלגל אותך מכל המדרגות, אמרתי באתי למעלה, יש לי את (לא ברור) את העירייה הוצאתי, הוצאתי מלא ניירות.

מני רחמוב:

רגע, אז צריך (לא ברור),

ישראל קלרמן:

סתם אני שואל,

מני רחמוב:

יש לי שאלה, יש לי שאלה, רק שנייה,

שמרית חשאיב:

רגע, אבל נראה לך הגיוני,

מני רחמוב:

יש לי שאלה,

יהודה פרוידגר:

עם האימא.

דובר לא מזוהה:

לא, הם,

מני רחמוב:

אם יוסיפו, אם יוסיפו לכם, אם יוסיפו לכם,

ישראל קלרמן:

אני לא מאמין,

מני רחמוב:

אימא בואי רגע, אם יוסיפו לך, זה הדירה שלכם, אם יוסיפו חלון כאן, או כאן,

שמרית חשאיב:

זה לא, אין שם בנייה, אין לנו כסף לבנייה עכשיו.

צביה חשאיב:

אני לא צריכה, אני לא רוצה קירות,

שמרית חשאיב:

תגדי אין לי אין כסף.

מני רחמוב:

לא, סבבה, שאלנו,

צביה חשאיב:

כבר השקעתי כסף, בניתי שמה,

שמרית חשאיב:

אנחנו לא בנינו יותר,

צביה חשאיב:

קיבלתי אישור.

שמרית חשאיב:

היא מדברת איתך על,

צביה חשאיב:

כתבתי פה, היא אומרת לי ילדים, לך יש נכדים.

אורית אליהו:

האימא אומרת,

צחי ברים:

אימא, אימא, איך קוראים לך גברת? יכול להיות שהחלון שמה יותר רלוונטי מפה.

צביה חשאיב:

איפה שם?

צחי ברים:

איפה שעמנואל עכשיו,

מני רחמוב:

מה שהראיתי לך,

צביה חשאיב:

איפה שאתה הראית לי, סליחה, אני יודעת איך הדירה בפנים, ואי-אפשר לשים שם.

צחי ברים:

יש כבר עיצוב והכול,

צביה חשאיב:

אי-אפשר, זה (לא ברור) כבר בנוי, ואי-אפשר לשים שם שום חלונות. והיה שם חלון, גם ליד המדרגות שגם סגרו שמה, מעל הכניסה, עשו שמה היה,

ישראל קלרמן:

הם לא פה,

צביה חשאיב:

חצי, הם סגרו שם 3 מטר,

צחי ברים:

שאלתי שאלה,

ישראל קלרמן:

אבל הם לא פה,

אורית אליהו:

בסדר, ענית לנו.

עמנואל זלטס:

מה זה משנה? זה הצד של המתנגדים.

צביה חשאיב:

הם סגרו את כל החלונות,

צחי ברים:

זה הצד שלהם.

צביה חשאיב:

(לא ברור) חלונות שם,

עמנואל זלטס:

להוסיף להם עוד חלון בשביל האוורור,

שמרית חשאיב:

אותו דבר,

עמנואל זלטס:

לבוא לקראת.

צחי ברים:

תודה רבה.

עמנואל זלטס:

לנסות.

צביה חשאיב:

סליחה על הבלגאן.

חיים כהן:

הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

למה הכול בסדר? הכול לא בסדר, ככה לא מתנהגים. כן, אדוני סליחה, תודה.

חיים כהן:

היא הייתה בסדר, מה אתה אומר?

עמנואל זלטס:

זה דיון פנימי עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אנחנו בדיון פנימי, תודה.

צחי ברים:

תודה.

חיים כהן:

היא הייתה בסדר.

צחי בריס:

לא, אבל היושב ראש,

חיים כהן:

היא הייתה בסדר.

צחי בריס:

היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, דיברתי על המתנגדים,

צחי בריס:

בסוף אתה תבדוק את הנושא שלו, לכן הוא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי בריס:

בסוף אתה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שיבדוק, מה? 13 מטר, אני אבדוק?

חיים כהן:

בדקנו, הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

בדקנו 13 מטר, נו.

חיים כהן:

13,

מני רחמוב:

13 מטר מהמרפסת.

אורית אליהו:

טוב, דבר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 13 מטר בחייד, אנחנו מאשרים בהרבה פחות.

אורית אליהו:

2 מטר,

חיים כהן:

הוא ענה לו,

צחי ברים:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

הוא אמר שהוא לוחץ לו את היד. אמרתי לו - איך?

אליעזר ראוכברגר:

איך הוא יכול ב - 13 מטר, מה? זה (לא ברור) פרעה?

ישראל קלרמן:

יפה, הוא אמר רק עכשיו אנחנו (לא ברור) שמות.

עמנואל זלטס:

מה? אתה (לא ברור)? ישראל מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אבל אולי אפשר לעשות שם גם איזה, זכוכית משהו.

מני רחמוב:

הוא לא רוצה, זה רחוק מידי.

ישראל קלרמן:

ממש, אמרתי ממש,

מני רחימוב:

זה 13 מטר, למה?

אורית אליהו:

זה באמת לא צריך, למה?

עמנואל זלטס:

בוא נעשה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי לו, אתה לא גר, לא בקיבוץ, לא במושב, לא בכפר,

מני רחימוב:

קיר בסוף נהפך,

אליעזר ראוכברגר:

בוא 13 מטר בעיר זה,

עמנואל זלטס:

רק בצד הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה הרבה מעבר למה שאנחנו מאשרים,

צחי ברים:

אבל יש שמה קיר, יש קיר,

עמנואל זלטס:

הוא אמר שהוא מסכים, הוא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

13 מטר.

מני רחמוב:

למה?

עמנואל זלטס:

רק בצד הזה,

מני רחמוב:

אבל זה 13 מטר אבל, למה? למה?

עמנואל זלטס:

כדי שהוא לא יראה אותו,

מני רחמוב:

אבל זה 13 מטר, למה? אז תתחיל לשים בכולם ב – 13 מטר קיר?

צחי ברים:

יש קיר,

עמנואל זלטס:

לא, זכוכית חלבית, בסדר?

מני רחמוב:

לא, לא,

אורית אליהו:

רק יש על הבינוי שלפי תב"ע,

מני רחמוב:

עמנואל, לא, לא הייתי עושה את זה.

חיים כהן:

מני,

אורית אליהו:

לא, זה מעקה לא (לא ברור),

חיים כהן:

אני אגיד לך מה,

אורית אליהו:

לא,

עמנואל זלטס:

זה שתגיד,

מני רחימוב:

אני חושב שלא, אתם רוצים תחליטו שיהיה יקר,

חיים כהן:

מני, אני,

עמנואל זלטס:

הוא חושב אפילו לא,

חיים כהן:

אני רוצה לפרש את עמנואל, לא על מה שתקרה,

אורית אליהו:

לא, לא, זה הערה של,

חיים כהן:

שזה יהיה נכון עם,

עמנואל זלטס:

זכוכית חלבית,

חיים כהן:

אם הוא רוצה שיעשה,

מני רחימוב:

אני הבנתי את זה, וגם דנו בזה בינינו באמצע,

חיים כהן:

אוקי,

מני רחמוב:

וחשבנו על זה, ואנחנו חושבים ש - ,

עמנואל זלטס:

זה הדיבור שכיוונתי,

מני רחמוב:

לא, סבבה, אבל אם זה עניין של 13 מטר, זה אני חושב שזה המון, זה לא (לא ברור), כמה? 5 מטר,

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך משהו מני, שאלתי אותו, אמרתי לו - אם היינו עושים לך קיר, הוא אמר - אני לא רוצה, ואם נעשה קיר, אם אין ברירה, אז לפחות שיהיה שם.

מני רחמוב:

תתחיל לשים עכשיו מרפסות עם קירות?

עמנואל זלטס:

אם משהו מתנגד לזה, החלון של הסלון שלו, בטח סלון הוא יכול להסתכל,

ישראל קלרמן:

שיעשה קיר, מה זה קשור להיתר? זה מה שהוא אומר לך,

עמנואל זלטס:

לא,

אורית אליהו:

לא,

עמנואל זלטס:

אתה לא יכול ישראל, אתה מוגבל למטר וחצי, לסוג ופרט למשהו. אפשר אפילו חלבי, מה שאתה רוצה, מה שתגיד.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני חושב ב – 13 מטר באמת זה,

אורית אליהו:

לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

מעל ומעבר המרחק. טוב עכשיו לגבי ה - , הגברת המתנגדת.

מני רחימוב:

מה שהם,

אליעזר ראוכברגר:

על התוספת הזאת.

מני רחימוב:

אני אגיד לך את האמת, אני לא, לא לאשר את זה, אם זה באמת עושה להם את כל הבלגאן הזה.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא לאשר?

יוחנן וייצמן:

מה?

מני רחימוב:

כי יש להם מרפסת כבר בהיתר.

עמנואל זלטס:

להם יש חצר.

אורית אליהו:

מרפסת קטנה,

מני רחימוב:

כן, אבל עדיין,

ישראל קלרמן:

זה מרפסת קטנה,

אליעזר ראוכברגר:

זה נותן להם, זה נותן להם עוד טיפה.

יואל שבת:

מרפסת קטנה יש להם, זה גם חצר גדולה,

אורית אליהו:

לא,

מני רחימוב:

כן, צד מערב,

יואל שבת:

לא,

מני רחימוב:

צד מערב זה גם אם יש טיפה, גם אם יש שמש זה טיפה, זה כבר לקראת סוף היום,

עמנואל זלטס:

12, 14,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אין שמה מי יודע שמה שמש.

מני רחימוב:

כן, אבל אם זה נותן להם,

יואל שבת:

אגב אז בזמנו קיצרו להם, אגב זה על דרך, לא? או שזה לא על דרך?

מני רחימוב:

לא, לא,

אורית אליהו:

לא, לא,

מני רחמוב:

זה בתוך גינה משותפת כזאתי. יש שם.

עמנואל זלטס:

כמה חצר יש למטה?

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה לצמצם? למה להוריד להם?

עמנואל זלטס:

כמה חצר יש היום?

אורית אליהו:

2 (לא ברור).

מני רחמוב:

זה החצר.

אליעזר ראוכברגר:

הדבר היחיד שאני לא, לא אהבתי כאן, זה כשזה בעצם סוג של הכשרת עבירה,

עמנואל זלטס:

לא 30.

יואל שבת:

אני גם חושב זה כאילו מציבים לך סוג של עובדה, (לא ברור),

אורית אליהו:

2.95,

יואל שבת:

זה מאוד מפריע להם,

צחי ברים:

למה?

יואל שבת:

אתה רואה את האמוציות.

אורית אליהו:

איפה אתה רואה 7? זה ה - ,

יואל שבת:

אני לא הייתי מאשר את הדבר הזה.

עמנואל זלטס:

אגב, הם לא גרים שם, לא,

אליעזר ראוכברגר:

רק בגלל, רק בגלל שזה הכשרת עבירה.

יואל שבת:

לא, זה מאוד מפריע,

עמנואל זלטס:

11 מטר,

יואל שבת:

מאוד מפריע לדיירים, מאוד מפריע. הם גם טוענים בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה זה הרוחב שזה כלום.

יואל שבת:

בסדר, אז שיורידו את הכלום. אם זה כלום, שיורידו.

אורית אליהו:

אם זה כלום, שיורידו,

יואל שבת:

אגב בוא נגיד אם זה לא היה קיים, מה הייתה ההחלטה שלך?

ישראל קלרמן:

לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

לאשר.

יואל שבת:

לא,

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

לא לאשר, אם לא, אני מאשר,

אליעזר ראוכברגר:

אצלי לאשר,

יואל שבת:

עם האמוציות שהיו פה,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר, רק בגלל הכשרת עבירה, יש לי פרפרים.

יואל שבת:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אוהב את זה שאנשים באים, תוך כדי ההיתר, תשמע יש אנשים עושים עבירה, באים אחרי 10 שנים, אתה אומר תכשיר, בסדר, אז אתה יודע מה? איך אומרים? מודה ועוזב ירוחם, אני חוזר בתשובה, אני בא לבקש היתר, על עבירת בנייה שעשיתי, אבל לעשות תוך כדי ולהגיד לאנשים, זה על חשבון היתר שבדרך, זה כמו סוג של להכניס אצבע בעין לוועדה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני לא אוהב,

ישראל קלרמן:

לייזר, אבל מבחינתי,

אליעזר ראוכברגר:

לנו הוועדה היא חותמת גומי,

יואל שבת:

(לא ברור) תושבים,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה היא חותמת גומי, היא בטוח תאשר לי, אני כבר יכול להביא את המשאיות של הבטון.

צחי ברים:

יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני לא אוהב,

צחי ברים:

יש לך את זה להראות?

אליעזר ראוכברגר:

אם היה ריק אני הייתי מאשר את זה,

צחי ברים:

(לא ברור) את זה?

ישראל קלרמן:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אם יש פה אמוציות? אבל יש (לא ברור) מה?

ישראל קלרמן:

רגע (לא ברור) אבל.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

המתנגדים גם עשו.

אליעזר ראוכברגר:

מה עשו?

ישראל קלרמן:

שהם,

מני רחימוב:

לא, המתנגדים הם בקומת קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב, אבל לא תוך כדי, אבל לא מה שאני אמרתי,

ישראל קלרמן:

תוך כדי,

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא, הם בנו בהיתר, החלל מתחת אטום, הם בנו בהיתר.

אורית אליהו:

זה החלון שלהם,

עמנואל זלטס:

הם בנו בהיתר ויש אחר כך חתום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, קודם כל בהיתר, פה זה כאילו אנחנו חותמת גומי, אנחנו עושים פה רק ויש כזה, עוברים דרך הוועדה. זה אני לא אוהב. אתה רוצה? תבוא בידיים נקיות, תבוא בידיים מסודרת, כשאתה פותח היתר,

ישראל קלרמן:

תהרוס תבוא עוד פעם?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? תהרוס תבוא עוד פעם?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, לא יודע,

אורית אליהו:

אל תתחיל,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

הוא בנה כבר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לא יודע,

יואל שבת:

מה הבעיה? אתה מנסר את זה ובונה, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

שמה? שמה?

צחי ברים:

ישראל,

יואל שבת:

מנסרים את זה,

ישראל קלרמן:

ויבואו עוד פעם.

צחי ברים:

אבל זה מקרה את הכול,

ישראל קלרמן:

נכון.

מני רחמוב:

לנסר, לנסר.

ישראל קלרמן:

יבואו עוד פעם.

מני רחמוב:

לא, לא, ינסר.

ישראל קלרמן:

יבואו,

צחי ברים:

החלונות של החצר.

ישראל קלרמן:

אתה אמיתי?

יואל שבת:

לא. לעשות לו תספורת, לעשות לו תספורת.

ישראל קלרמן:

אני יודע, אבל לייזר אומר כן לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא אמרתי לאשר,

ישראל קלרמן:

לא עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי ליואל,

ישראל קלרמן:

אמרת אם לא היה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי אם היה ריק שמה, לא היה עושה כלום, מה היית עושה לו, נותן לו, אני דווקא כן הייתי מאשר. מה שפה כרגע לא מוצא חן בעיני, שלוקח אותי כמובן מאליו. הוא אומר - תשמע, אני אכניס אצבע בעין לוועדה, והוועדה תגיד לנו,

ישראל קלרמן:

לתת לו עונש על זה,

אליעזר ראוכברגר:

והוועדה תגיד בדיוק,

ישראל קלרמן:

אתה אומר לו,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני לא אוהב,

ישראל קלרמן:

אבל יש לו שם, אתה אומר לו, אז אני לא מאשר לך, תנסה, נכון? עכשיו אני שואל אותך מה יהיה הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) תנסר,

ישראל קלרמן:

הוא ינסר,

אליעזר ראוכברגר:

תנסר, תרסק, תעשה מה בראש שלך, מה אכפת לי?

יואל שבת:

לא, לבקש זהו.

צחי ברים:

יש פה בעיה, עם זה שמקרה את שני החלונות של החצר, עזוב שנייה את האמוציות.

ישראל קלרמן:

אז הם אמרו שיש לו, עוד חלון לתת לו.

עמנואל זלטס:

של החצר,

צחי ברים:

של החדר,

אליעזר ראוכברגר:

של, כן, אבל יש שם שמש זה מערב,

ישראל קלרמן:

והוא נתן לו, לא, הוא נתן לו עוד אופציה לעוד חלון,

מני רחימוב:

הוא לא רוצה, הוא לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רוצה את זה, אבל, לא, לא זה הבעיה, צחי, לא זה הבעיה שלי. הבעיה שלי לא בדיוק, אין שם שמש, זה לא דרום, זה לא מזרח, זה רק מערב.

ישראל קלרמן:

יש שמה כמה דיירים?

אליעזר ראוכברגר:

בסוף היום קצת שמש,

צחי ברים:

מתחת,

מני רחימוב:

זה ממש מתחתיהם,

צחי ברים:

נכון, והם עשו את ההיתר, מה קרה לבנייה,

מני רחימוב:

כל הצרחות שהיה פה, זה רק בגלל המרפסת,

אורית אליהו:

אני אומרת לבטל את המרפסת (לא ברור),

מני רחימוב:

רק בגלל זה, אני לא, אתה יודע מה? זה יעשה שקט. זה יעשה גם שם שקט.

ישראל קלרמן:

לייזר, הוא אומר פה משהו, הוא אומר, בסוף בסוף היא גם אמרה את זה, שכל ההתנגדות היה רק בגלל זה, אבל אני אומר אם תבוא לאשר את זה, בוא נוציא מהם הסרת התנגדות, שלא תלך לבית משפט,

מני רחימוב:

זה יעשה שקט,

עמנואל זלטס:

לא, היא תקבל, אל תדאג, אם היא תקבל את זה,

צחי ברים:

פה זה 2,

עמנואל זלטס:

והם ינסרו,

צחי ברים:

יש עוד דרך לבקש את זה,

עמנואל זלטס:

היא תנשק אותך.

מני רחימוב:

אם לא נאשר את זה,

ישראל קלרמן:

בטוח?

מני רחימוב:

הכול יירגע.

ישראל קלרמן:

אתה בטוח?

מני רחימוב:

אני חושב שהכול יירגע.

ישראל קלרמן:

את זה,

מני רחימוב:

אני חושב שהכול יירגע.

ישראל קלרמן:

אבל הוא (לא ברור) את זה.

צחי ברים:

אני רוצה לשאול שאלה, עמנואל, הם, הם, ישראל,

מני רחמוב:

לקבל את ההתנגדות שלהם,

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

הם באו לבקש את הבנייה?

מני רחמוב:

אתה מקבל את ההתנגדות, בעצם ואז אין מה,

צחי ברים:

הם הבוכרים האלה חתמו להם,

יואל שבת:

מבחינת הוגנות,

ישראל קלרמן:

אבל הוא שינה,

יואל שבת:

אני הבעיה שלי,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר אז אל,

יואל שבת:

אם אתה מפריע,

ישראל קלרמן:

לא יאשרו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אז אין בעיה,

יואל שבת:

לבוא, זה מה שמציק לאנשים,

ישראל קלרמן:

לדפוק אותם, להעניש אותם יותר, לכן אני אומר, לא להעניש אותם יותר, אני מוכן,

אורית אליהו:

זהו,

ישראל קלרמן:

אל תאשר את זה.

אורית אליהו:

אני חושבת שזה, זה לא משמעותי, בוא נבטל את זה, וקיבלנו את ההתנגדות.

מני רחיימוב:

זה לא שאתה מבטל,

ישראל קלרמן:

אני אומר,

מני רחיימוב:

זה לא שאתה מבטל, מרפסת, אתה מבטל הרחבה, למרפסת.

צחי ברים:

לא, חדר,

יואל שבת:

בדיוק, אתה לא מבטל מרפסת,

ישראל קלרמן:

בסדר, אני מסכים עם זה, אני רוצה אבל להוציא,

צחי ברים:

אבל אי-אפשר להתעלם מההליך שהיה,

מני רחמוב:

ישראל, אבל אם אתה מקבל את ההתנגדות.

צחי ברים:

ההליך שהיה פה,

מני רחמוב:

בעניין הזה, אז כאילו,

ישראל קלרמן:

זה הנוסח,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) שם למעלה?

אורית אליהו:

מה? מה?

מני רחמוב:

ואז הם יתקנו.

אורית אליהו:

זאתי?

עמנואל זלטס:

לא, לא, השנייה, קומה מעל,

מני רחמוב:

בלגא. אני חושב, בוא תגיד, קיבלת את ההתנגדות,

אורית אליהו:

זה לא, זה,

ישראל קלרמן:

זה החלטה.

מני רחמוב:

נגיד קיבלת את ההתנגדות שלה, נגמר הסיפור. אין לה מה להגיד, קיבלת את מה שהיא רצתה. האימא אמרה אני רוצה את זה, תוריד לי,

ישראל קלרמן:

רק על זה,

עמנואל זלטס:

האימא גם אמרה את זה בסוף, (לא ברור).

מני רחמוב:

היא אמרה את זה בסוף.

ישראל קלרמן:

היא אמרה זה מה שמפריע לי,

עמנואל זלטס:

האמת היא לא, היא אמרה שהיא מבקשת להוריד גם את הקיים בהיתר.

מני רחמוב:

לא,

אורית אליהו:

זה לא רלוונטי.

מני רחמוב:

לא, אני אמרתי לו שזה לא ניתן, כי יצא היתר.

עמנואל זלטס:

טלי עבדו עלי, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר,

מני רחמוב:

את מתנגדת רק על הסגול, אמרה לי - רק על הסגול.

ישראל קלרמן:

זה התיק הבא.

יואל שבת:

תיק הבא, מה אמרנו?

עמנואל זלטס:

מה החלטה?

ישראל קלרמן:

זה החלטה,

מני רחמוב:

החלטה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לאשר.

יואל שבת:

מקובל?

אליעזר ראוכברגר:

אני כן, אבל אני אומר הנימוק הוא בגלל הנושא שזה,

אורית אליהו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עם כל הכבוד לא הנימוק של הסתרה, או לא הסתרה, אין שמה,

ישראל קלרמן:

ביחד,

מני רחמוב:

זה לאשר חלק מהבקשה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, לא, בגלל שזה שמה,

מני רחמוב:

יואל,

אליעזר ראוכברגר:

צד מערב, אין שם כל כך שמש,

מני רחמוב:

לאשר חלק, בכפוף,

אורית אליהו:

לאשר בתנאים,

מני רחמוב:

ולא,

אליעזר ראוכברגר:

וחלונות זה לא מי יודע מה,

אורית אליהו:

בתנאים חלק מהבקשה.

מני רחמוב:

לאשר בתנאים חלק מהבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לכן אני לא, בגלל זה, אני בעד לנמק שה - , כשאתה בא לוועדה, תבוא בידיים נקיות, ולא תוך כדי ההגשה אתה כבר לוקח את הוועדה כמובן מאליו, ואתה כבר בונה. זה לא נקרא אצלי הכשרת עבירה, זה נקרא הכשרת, הוצאת אצבע ב - , הכנסת אצבע לעין. זה הכול.

עמנואל זלטס :

גם ה - , השנייה היא.

יואל שבת :

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי :

היא לא הגיעה בידיים נקיות.

אליעזר ראוכברגר :

מה זה משנה?

עמנואל זלטס :

באיזון של הדירה,

אליעזר ראוכברגר :

מה זה משנה? מה זה משנה? מה זה חשוב? צריך להעביר מסר כזה.

מני רחימוב :

כל שאר הבקשה,

אליעזר ראוכברגר :

זה לא משנה,

עמנואל זלטס :

(לא ברור) מה זה?

עו"ד אילנית מיכאלי :

מה כן לאשר?

אורית אליהו :

לאשר בתנאים חלק מהבקשה,

מני רחמוב:

אנחנו מאשרים את כל הבקשה, חוץ מההרחבה הזאתי זהו.

אליעזר ראובברגר:

רק לא את הסגול,

מני רחמוב:

רק לא את הסגול, לדירה של משפחת (לא ברור),

אורית אליהו:

כן, המרפסת של שאר יותר (לא ברור).

מני רחמוב:

מה שאושר בהיתר, אושר.

עמנואל זלטס:

זה נראה?

יואל שבת:

כן, זה נראה.

עמנואל זלטס:

לא, לא ראיתי מקודם.

מני רחמוב:

סליחה,

יואל שבת:

יש להם מרפסת כן.

מני רחמוב:

יש להם,

עמנואל זלטס:

יש להם מרפסת פה, גם כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

מני רחימוב:

זה מחזק אותנו, בסדר.

עמנואל זלטס:

יש להם גם את זה, וגם,

אורית אליהו:

בסדר, אנחנו מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

זאת הדירה,

עמנואל זלטס:

זאת הדירה, מה ששאלתי אותו,

יואל שבת:

זה הדירה לייזר.

עמנואל זלטס:

גם זה, וגם זה, וגם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע והמעלית מאושרת,

מני רחימוב:

הכול מאושר, חוץ מזה.

אורית אליהו:

הכול מאושר, למעט ההרחבה הזאת של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אז המעלית מאושרת.

מני רחמוב:

המעלית זה בא על חשבון, בתים של כל השכנים ומטבחים, ונתן גם מעלית לכולם, וזה כבר קיים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:

אגב, זה הקוד הוא בעצם לקבל את ההתנגדות. זה לא,

ישראל קלרמן:

כן, זה מה שהיא אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אורית אליהו:

קיבלתי,

מני רחמוב:

חלק, חלק,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אורית אליהו:

קיבלנו חלק מההתנגדות.

ישראל קלרמן:

חלק, חלק,

אליעזר ראוכברגר:

יש מעלית, יש (לא ברור).

אורית אליהו:

חלק, זה מופיע ב - , זה מופיע במה שהוא,

ישראל קלרמן:

לייזר, בסיכום לא, בסיכום ירד,

אליעזר ראוכברגר:

זה העיקר, אבל לא שהיא לא מבטלת.

אורית אליהו:

בסדר, קיבלנו חלק מההתנגדות.

מני רחימוב:

את ההתנגדות שלה על ה - ,

עמנואל זלטס:

של השני.

מני רחימוב:

למרפסת של השני גם, אז לכן זה צריך להיות ככה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לשני לנמק שמדדנו את המרחק, 13 מטר,

מני רחימוב:

13 מטר, וזה מרחק ראוי,

אורית אליהו:

כן,

מני רחימוב:

ואין בו,

אליעזר ראוכברגר:

מרחק ראוי פלוס.

מני רחימוב:

כן. שהם שולחים להוריד את הזה.

אורית אליהו:

זהו, סיימתי.

ישראל קלרמן:

אז מה הצבעה?

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

אורית אליהו:

קיבלנו החלטה כבר,

ישראל קלרמן:

הצבעה? לייזר.

יואל שבת:

ישראל, נו,

יוחנן וייצמן:

לא הייתי בתיק, זה היה סתם.

יואל שבת:

את רוצה לקבל החלטה (לא ברור)?

אורית אליהו:

היה פה,

ישראל קלרמן:

לא, אני לא רוצה,

יואל שבת:

בניגוד לעמדה של יושב ראש הוועדה?

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

אני רק רוצה להבין את האירוע.

עמנואל זלטס:

תחדד, תחדד.

ישראל קלרמן:

לא להשתתף.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

עמנואל זלטס:

לחדד.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אורית אליהו:

או שאני אעשה, ואני אשלח לך.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מעיין, עברנו לתיק הבא. תיק אחרון בסדר היום התנגדויות, איזה שעה זה? זה בסדר? עכשיו רבע לחמש, בסדר. כן.

ישראל קלרמן:

לא, במה ש-, לייזר, אתה גם לא קיבלת את התשובה שלהם, בנייה של המעטפת. זה לא כזה אצבע בעין, כמו שאמרת.

עמנואל זלטס:

זה ביחס למעטפת, זה משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

זה איך אומרים? תירוצים.

צחי ברים:

הוא קנה את זה,

ישראל קלרמן:

הוא קנה את זה עם ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא קנה את זה עם מעטפת, והוא אומר זה (לא ברור).

יואל שבת:

מי מציג?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

סיום הדיון